

Husova smrt pobouřila české obyvatelstvo a jeho učení dál šířili jeho stoupenci, kteří si začali říkat **husité**. Jejich znamením (symbolem) se stal kalich, proto se jim říkalo i kališníci.

V roce 1419 začaly velké nepokoje v zemi, v Praze husité vyhodili z oken radnice radní, kteří právě zasedali (vyhození z oken = defenestrace). Tím začalo dlouhé **období husitských válek**.

Husity vedl vynikající bojovník Jan Žižka z Trocnova a po jeho smrti se vůdcem husitů stal Prokop Holý. Založili si město Tábor (v jižních Čechách), kde společně žili.

Také si vyráběli své vlastní zbraně – upravovali si zemědělské nářadí.

V jejich bojích byla důležitá i vozová hradba – spojené dřevěné vozy, které sloužily jako opevnění.

Proti husitům byly pořádány vojenské výpravy – tyto vojáky vyslal papež a podle kříže, který měli na svých oděvech, se jim říkalo křižáci. Takových výprav bylo pět a husité ve všech zvítězili.

Husitské války vyčerpávaly i obyvatelstvo, husité plenili kláštery a hrady a lidé trpěli hladem a nemocemi. Mezi husity se postupně objevily rozpory ohledně toho, jestli bojovat dál – část husitů chtěla boj zastavit a spojila se s českými pány, druhá část vedená Prokopem Holým chtěla v boji pokračovat. Tyto dvě skupiny husitů se střetly roku **1434 v bitvě u Lipan** a Prokop Holý se svými stoupenci byl poražen a husitské vojsko zaniklo.

České země po husitských válkách

V roce 1437 zemřel poslední mužský potomek lucemburského rodu – Zikmund. Proto bylo nutné znovu řešit otázku, kdo bude kralovat v Čechách.

Nejprve vládl Albrecht Habsburský (byl manželem Zikmundovy dcery), ale ten zakrátko zemřel. Po jeho smrti se narodil jeho syn **Ladislav Pohrobek**. Ten ale nemohl vládnout, a tak za něho vládli šlechtici, kteří mezi sebou soupeřili o moc. Nakonec zemi spravoval Jiří z Poděbrad, ten se po smrti Ladislava Pohrobka stal českým králem.

Jiří z Poděbrad (vládl 1458–1471)

Byl jediný český král, který neměl královský původ (nebyl z královského rodu) – byl to český šlechtic. Svou vládu musel obhájit i vojensky – bojoval s uherským králem Matyášem Korvínem.

Snažil se v zemi udržet pořádek a klid.

Usiloval i o zajištění míru v Evropě – ke dvorům nejmocnějších evropských panovníků vyslal poselstvo s výzvou, aby se všechny spory řešily vyjednáváním a dohodou, nikoli válkou.

Věděl, že jeho synové by nebyli vhodnými vládci, a proto jako své nástupce na českém trůnu doporučil polský královský rod Jagellonců.

Někdy se mu přezdívalo husitský král.